

Elsősegélynyújtás a vadonban

Wilderness Advanced First Aid-tanfolyam Katalinpusztán

Az erdei iskola vezetése és a gyerekcsoportokkal túrázás tökéletesen illik az extrém sportok közé, ez volt az első, ami kiderült számunkra a február végén rendezett vadon elsősegélynyújtó tanfolyamon, amelyen az Országos Erdészeti Egyesület jóvoltából – különböző erdészeti erdei iskolák munkatársaiként – részt vehettünk.

A tanfolyam helyszínét – a Katalinpusztai Kirándulóközpontot – három napra megszálltuk vegyes összetételű csapatunkkal, és katasztrófa sújtotta övezetté változtattuk.

A húsz résztvevő között volt hegyi kerékpáros, túravezető, gombaszakértő, outdoor-tréner, tanítónéni, barlangász és önkéntes barlangi mentő is, akik velünk együtt fontosnak érezték, hogy a lehető legjobban helyt álljanak egy sérülés vagy betegség ellátásánál, ha az orvosi segítségre várni kell.

Kalands volt már a kezdet is, mivel valaki lezuhant a kilátótoronyból, és a lépcsőn ájultan heverve találtunk rá. Az előadók gyorsan cselekedtek, mi pedig megszeppenve álltunk. Hamar kiderült, hogy csak egy gyors bemutatót, ízelítőt kaptunk a ránk váró napokból.

A tanfolyam célja nem az „orvosképzés” volt, hanem olyan készségek, gondolkodási sémák átadása, amelyeket vészhelyzet esetén a lehető leggyorsabban alkalmazni tudunk.

Az előadásokat egy jól felkészült, összeszokott csapat tartotta, látványos team-work során. Az egészségügyi alapfogalmakat és megoldásokat dr. Molnár Péter és Győrik Emese osztotta

meg velünk. Péter sokoldalú szakmai tapasztalata nagyon érződött, helikopter-es légi mentőként, iskolaorvosként is dolgozik, és háromgyerekes apukaként is elég sokféle problémával találkozott már a valóságban. Emese mentőtisztként a gyakran előforduló betegségeket, sérüléseket és gyors ellátásukat ismertette meg velünk, például a cukorbetegséggel járó rosszullét, ájulás kezelését.

A tanfolyam harmadik előadója Szabó Gábor Timur volt, aki pszichológusként és kalandterapeutaként a csapat dinamikájában és a feladatok hatékonyabb elosztásában nyújtotta a legnagyobb segítséget, és jó hangulatú előadásával kötötte le figyelmünket. A tanfolyam anyaga a három napot úgy kitöltötte, hogy felesleges mondat nem hangzott el, még a vacsora utáni kötetlen beszélgetést is a különböző esetmegbeszélések, élmények uralták.

Az utolsó nap délelőttjén terepi szimulációkkal, helyzetgyakorlatokkal tették próbára az addig gyűjtött tudásunkat (és a tűrképességünket). Valódi csapatként, hatékonyan együttműködve kellett az eseteket megoldanunk – veszélyes helyen lévő sérültet szállítani,

elméleti feladatokat sikeresen leküzdve tanúsítványt vehettünk át.

A tapasztalat: nem egyszerű az elsősegélynyújtó helyzete, főleg terepi körülmények között. Nagyon nagy fele-

lősséggel jár, hogy gyerekcsoportokkal kirándulunk olyan helyeken, ahol a mentő és az orvos nem mindig elérhető (akár azért, mert nincs téreőr). Ilyenkor a szakszerű elsősegély életmentő is lehet. A tanfolyam vezetői nagy figyelmet fordítottak arra, hogy olyan eseteket mutassanak be nekünk, amelyekkel a valóságban is találkozhatunk, külön kiemelték a gyerekcsoportoknál, táborozások alatt leggyakrabban jelentkező problémákat. Ez a három nap egyszerű lehetőség volt arra, hogy a legfontosabb elsősegélynyújtó technikákat megtanuljunk, kipróbáljuk, végül belássuk: az elmélet gyakorlat nélkül nem sokat ér.

Levágott disznólábon tökéletesen ment a szúrt és vágott sebek ellátása (mindössze fél liter víz és alapvető elsősegélynyújtó eszközök felhasználásával) és a sebkötözés, de mindannyian azt reméljük, hogy a valóságban nem túl gyakran kell alkalmaznunk ezt a fajta elsajátított tudást...

Az élménybeszámolót közösen készítette a csapat:

Molnárné Vitális Anikó és Povics Noémi (Zalaerdő Zrt.), Gerencsér Noémi (KASZÓ Zrt.), Pesek Gézáné Bea (Ipoly Erdő Zrt.), Scheitler Adrienn (Mecsekerdő Zrt.)